

Роберт Боњковски*
Шлески универзитет у Катовицама, Пољска

ПРОБЛЕМ УЧЕЊА ПОЗАЈМЉЕНИЦА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ КАО СТРАНОМ НА ПРИМЕРУ ГЕРМАНИЗАМА (У ОДНОСУ НА СПОРТСКУ ЛЕКСИКУ)

Апстракт: У раду се осветљава проблем позајмљеница, изузетно важан при учењу српског језика као страног. Српски језик је веома отворен према елементима из других језика. На примеру германизама (у области спортске лексике), као страних елемената, могуће је проширити лексику студентима српског језика као страног. Позајмљенице, као део лексичког подсистема, пружају могућност да постану важна грађа која ће испунити очекивања студената у смислу веће аутономије у изучавању језика, дидактичке сарадње уместо самог учења, као и укључивања разноликих техника рада које би изучавање језика учинили привлачнијим.

Кључне речи: *српски језик као страни, позајмљенице, германизми, терминолошка лексика, глотодидактика.*

УВОД

О позајмљеницама, као важној теми лексикологије и лексикографије, написане су бројне теоријске и лексикографске студије, што је сасвим разумљиво будући да не постоји ниједан језик који не поседује неке елементе из других језика. Чак ни они језици, познати по свом језичком пуризму (словеначки, чешки и др.), нису успели да се „ограде” од утицаја других језика. Култура, историја, трговина, индустрија (у последње време и информатика) и сличне области су и путеви којима лексика једног језика „стиже” у други језик.

По питању позајмљеница српски језик је отворен према другим језицима и никако се не може посматрати као пуристички. Према томе, учење српског језика као страног подразумева и учење речи и морфема које су у овај језик ушле из других језика и постале његов пуноправни елемент. То такође подра-

* robert.bonkowski@us.edu.pl

зумева да наставници (лектори) српског језика као страног у својој настави треба да обратe пажњу на следеће проблеме:

1. Позајмљенице могу да буду одлична грађа за развијање језичке компетенције, што може да буде увод у наставу о подсистемима језика – и то не само *лексичког* подсистема, већ и:

– *граматичког* (на пример, творбеног с употребом „међународних”, могли бисмо рећи интернационалних творбених форманата и домаћих творбених форманата, представе регуларности у творби српских глагола насталих од њихових међународних еквивалената),

– *фоничког* (често сличан изговор српских позајмљеница њиховим оригиналима олакшава изговор дела усвајаног лексичког фонда) и

– *графичког* (слично као у вези са изговором – сличност која олакшава правилно писање).

2. Позајмљенице могу да буду одлична грађа за развијање језичке компетенције уопште – у глотодидактици у развијању ефикасности читања и разумевања прочитаног, разумевања у току слушања, као и писања и говора. Познати облик служи идентификацији значења и правилном постављењу речи у тексту (Јасињска, 2012: 176).

Учешће германских позајмљеница у лексичком саставу српског језика као страног је толико знатно да се њихова улога у учењу српског језика као страног чини непроцењива.

Сам термин *германизам* може се односити на елементе преузете из немачког језика и/или германских језика уопште. У *Речнику српскога језика* Матице српске из 2007. *германизам* означава „немачку реч, језички израз или реченични обрт употребљен у неком другом језику, језички израз у духу немачког језика” (Вујањић и сар., 2007: 191). С широм дефиницијом германизма сусрећемо се у Клајновом и Шипкином *Великом речнику страних речи и израза*. По њиховим речима германизам је: „1. реч или израз позајмљени из немачког језика. 2. реч или израз пореклом из неког од германских језика” (Клајн и Шипка, 2008: 298).

Полазећи од наведених дефиниција, обратићемо пажњу на оне елементе у српском спортском жаргону који су преузети из немачког језика. Будући да су једним делом ови елементи дошли у српски језик из аустријског подручја, одређене германизама можемо схватати као једну посебну врсту аустријанизма.

Како пише Јелена Костић Томовић:

„Германизми у српском језику припадају разноврсним значењским групама. По свему судећи, има их у толико значењских група да се према њима ни не могу успешно разврстати. Ипак, увек се могу издвојити неко-

лико њих у којима су германизми особито бројни [...]: 1. јело и пиће (нпр. кељ, карфиол, парадајз, шунка, кременадле, супа, сос, векна, торга, компот, сенф, лимунада, итд.); 2. покућство и кућа (нпр. роштиљ, шерпа, шоља, тацна, тепих, лигештул, пегла, корпа, паркет, вешерница и сл.); 3. одело и тоалета (нпр. крагна, фрак или капа); 4. занати и занимања (нпр. мајстор, малтер, фарбар, тапетар, паркетар, пехар, шинтер, келнер, адвокат, ректор, доцент, декан); 5. разни изрази. [...]

Уз ове, свакако има и низ других значењских група у којима је заступљен немали број германизама. Уколико бисмо покушали све да их наведемо, вероватно бисмо набројали готово све значењске групе којих се уопште можемо сетити. Због тога је можда и најједноставније – а и најгачније – рећи да германизми у српском језику уопште и нису ограничени на одређене значењске групе, већ их има у готово свим областима лексике” (тако и спортској лексици – прим. Р. Б.) (Костић Томовић, 2017: 55–56).

Германизми у спортској области у српском језику углавном се односе на спортске дисциплине и њихове елементе, а њихово појављивање у српском језику повезано је са добом популаризације одређених спортских дисциплина у Србији.

Језик спорта, као и језик сваке друге професионалне гране, карактерише се употребом за њега типичног жаргона (како термилошког, тако и професионалног). Такво стање типично је и за спортску терминологију у српском језику. Творба и употреба спортских речи у српском језику могућа је на неколико начина:

1. позајмљенице из страних језика;
2. творба неологизама од корена страних лексема (морфемске позајмљенице);
3. грађење неологизама на основи домаћих лексичких компонената;
4. терминологизација лексике која припада општем језику (семантичке позајмљенице).

У раду је првенствено реч о лексичким и пре свега морфемским позајмљеницама.

Немачке (или аустријске) позајмљенице заузимају значајно место у спортској терминологији у српском језику. Међу њима можемо наћи непосредне позајмљенице, које се тичу различитих елемената, пре свега технике игре, прибора, назива игара и сл.

ЛЕКСИЧКИ АСПЕКТИ УЧЕЊА СРПСКОГ ЈЕЗИКА КАО СТРАНОГ. ЛЕКСИЧКЕ ПОЗАЈМЉЕНИЦЕ – ЛИНГВИСТИЧКИ ПРИСТУП

Знатан број лексичких спортских позајмљеница из немачког језика у трансферу у српски језик добија исти род који има у језику из којег долази, на пример:

<i>гриф</i> m	< нем. <i>der Griff</i> ‘начин хватања, захват (у борилачким спортовима) ¹ ’;
<i>лауфер</i> m	< нем. <i>der Läufer</i> (дијал. <i>Laufser</i>) ‘шаховска фигура, ловац (ознака L)’;
<i>пацер</i> m	< нем. <i>der Patzer</i> ‘слаб играч шаха’;
<i>шнапсл</i> m	< аустр. – нем. <i>der Schnapsel</i> ‘картарошка игра за две, три, четири особе са 20 карата’;
<i>шнауцер</i> m	< нем. <i>der Schnautzer</i> (у лову) ‘врста пса с црним или сивим крзном, снажне грађе с длакавом њушком’;
<i>штиц</i> m	< нем. <i>der Spitz</i> ‘истурени играчи фудбалског тима, врх напада’ (<i>штиц-играч</i> – фудбалер у врху напада);
<i>штих</i> m	< нем. <i>Stich</i> ‘бод, поен (у игри карата)’;
<i>треф</i> m	< нем. <i>Treff</i> ‘у картама за играње, знак у облику детаљине с три листа црне боје’ и сл.

У неким случајевима је, при трансферу из немачког, била могућа промена рода, на пример:

<i>ајнц</i> m	< нем. <i>die Eins</i> 1. ‘врста игре с картама’; 2. ‘у истој игри, највећи збир од 21 поена или два кеца’;
<i>циљ</i> m	< нем. <i>das Ziel</i> 1. ‘место до којег се трчи, завршетак трке и сл. (<i>проћи кроз циљ, стићи на циљ</i>).

На последња два примера може се студентима српског језика као страног објаснити тзв. „тенденција мушкога рода”. Ова тенденција, непозната пољском језику, карактеристична је за западнојужнословенске језике, у којима се, при позајмљивању речи из других, несловенских језика утврђује мушки род (иако у језику-даваоцу може да буде сваки од три граматичка рода).

¹ Значења речи у овом раду преузета из: *Речник српскога језика*, Матица српска, Нови Сад, 2007. и И. Клајн, М. Шипка, *Велики речник страних речи и израза. Треће допуњено и исправљено издање*, Прометеј, Нови Сад, 2008.

ПОСРЕДНЕ ПОЗАЈМЉЕНИЦЕ – НЕМАЧКИ КАО ЈЕЗИК ПОСРЕДНИК

Будући да већина студената српског језика као страног добро познаје енглески језик, зајимљив аспект за њих чине посредне позајмљенице. Ово је тип сложеног контакта између појединих језика и тиче се позајмљивања речи преко других језика (Rybicka-Nowaska, 1976: 47). Немачки језик је при крају 19. и у почетку 20. века држао функцију језика посредника у процесу позајмљивања – трансфера елемената, нарочито тежих за изговор англицизама (Филиповић, 1986: 191). Енглеским формацијама преузетим преко немачког језика у српском спортском вокабулару припадају, на пример, такви елементи, као што су:

- кикс* m жарг. < (аустр. – нем *Kikser* < енгл. *kick nt*) ‘погрешан ударац, спорт. промашај лопте у фудбалу и другим спортовима’;
краул m < (нем. *Kraul* < енгл. *crawl nt*) ‘стил пливања при коме се руке наизменично бацају, а ноге наизменично ударају горе-доле’;
рунда f < (нем. *die Runde* < енгл. *round nt* 1. ‘један део бокс-меча (и сличних борилачких спортова), одређеног временског трајања (најчешће три минута)’, 2. ‘у тркачким дисциплинама (атлетика, мотоциклизам и сл.), један обилазак кружне стазе, један круг’.

Енглеске позајмљенице, које су већ ушле у немачки језик и прилагодиле се том језику, фонетски лакше су се усвајале и у српском језику (и другим јужнословенским језицима). Тешкоће које су биле повезане са енглеском фонетиком поједностављане су у немачком, на пример, преко замене енглеских консонантских група *sn-*, *st-* немачким консонантским групама *sn-*, *st-* (фонетски *ʃn*, *ʃt*), као што је видљиво у речи *стопер* < нем. *der Stopper* ‘онај који штопује, који мери време штоперцом’.

ЛЕКСИЧКИ И МОРФОЛОШКИ АСПЕКТИ УЧЕЊА СРПСКОГ ЈЕЗИКА КАО СТРАНОГ. МОРФЕМСКЕ ПОЗАЈМЉЕНИЦЕ – ЛИНГВИСТИЧКИ ПРИСТУП

Поред лексичких позајмљеница постоје и морфемске позајмљенице, творбене формације које су на неки начин прилагођене граматичком систему српског језика. Најчешће се стварају уз помоћ домаћих морфолошких и флексијских честица. Пошто се овај тип лексике базира на добром упознавању морфологије српског језика, препоручује се да се позајмљенице овог типа

објашњавају након завршетка слушања предмета Описна граматика српскога језика: творба речи. Морфолошке адаптације, које се у књизи *Теорији језика у контакту зову трансморфемизација* (Филиповић, 1986: 119–125), деле се у три групе, у зависности од степена асимилације. На такав начин добија се најчешће облик именица, глагола или придева.

Именице

Прилагођавање страних (овде немачких) именица српском језику заснива се на чињеници да се достигне формална сличност с домаћим флексијским типовима. У принципу не ради се овде о промени граматичког рода (треба поменути да су могући само мушки или женски род, будући да средњи род, уз неколико изузетака, у позајмљеницама у српском језику практично не постоји). Таква појава повезана је с тенденцијом гашења продуктивности граматичког средњег рода у позајмљеница (Анић, 1983: 13):

<i>гриф</i> m (са нултом морфемом –∅)	< нем. <i>der Griff</i> ‘начин хватања, захват (у борилачким спортовима)’ или
<i>штангла</i> f	< нем. <i>die Stange</i> ‘гимнастичка справа, вратило’.

Именице мушког рода

Овој групи припадају непосредно преузете формације које се могу састојати од следећих морфема: *нулта морфема*, *страна везана морфема* и *домаћа везана морфема*. Код позајмљеница овог типа углавном се сусрећемо са страном везаном морфемом *-er*, док ретко могу да учествују и друге стране морфеме. Формације које поседују нулту морфему јесу конструкције са *слободном морфемом* + *нултом морфемом*, а сама адаптација овог типа јесте нулта трансморфемизација (Филиповић, 1986: 32). Овој групи припадају већ поменути примери *гриф* m и *штиц* m.

Конструкцијама са *страним везаним морфемама* припадају углавном лексеми који имају адаптирану страну везану морфему која се разликује од морфолошког система српског језика. Формације овог типа, са конструкцијом *слободна морфема* + *страна везана морфема*, морфолошки се рачунају као компромисне реплике, а сама таква појава посуђивања је *компромисна трансморфемизација* (Филиповић, 1986: 119–125). Овој групи припадају облици који се завршавају страном морфемом *-er* (Бабић, 1991: 331). У језику спорта најчешће се сусрећемо са извршитељем радње, на пример, већ поменути *штопер* m или *кибицер* (*кибиц*) < нем. *der Kiebitz* ‘радознао посматрач и саветник неког играча или игри (карата, шаха и др.); радознао посматрач уопште’.

Формације које поседују *домаћу везану морфему* су конструкције са *страном слободном морфемом + домаћом везаном морфемом*, која је заменила страну везану морфему са истом функцијом и значењем. Овај тип морфемског позајмљивања јесте *потпуна трансморфемизација*. Овој групи припадају облици са истом граматичком структуром у српском и немачком језику (примарна адаптација), као и облици који су се у процесу позајмљивања променили (секундарна адаптација) (Филиповић, 1986: 33). Секундарна адаптација дозвољава творбу деривата уз помоћ суфикса, префикса, слагања и елипсе.

Прилагођавање (немачких) спортских позајмљеница творбеним типовима базира се на преференцији посебно плодних форманата (Ożdzyński, 1970: 53), усред чега се сусрећемо најчешће са суфиксима, док секундарно могу да се појаве и префикси.

Најчешћи српски суфикси мушкога рода, који деривирају немачке спортске позајмљенице јесу: *-аш*, *-иста*, као и *-изам*.

Суфикси -аш и -ац. Суфикси *-аш* и *-ац* творе именице од именичких, ређе глаголских и придевских корена. Веома су плодни у творби лексема које означавају вршиоца радње, носиоца особине и/или припадника, следбеника, на пример:

<i>куглаш</i> m	‘спортиста који учествује у куглању’;
<i>алтинац</i> m	‘скијаш који се такмичи у алпским дисциплинама’.

Суфикс -иста. Суфикс *-иста* долази од грчкога суфикса *-ιότης*. Прешао је у латински језик у облику *-иста*. Латински језик је имао утицај на његово брзо ширење по целој Европи, док је на Балкану био познат захваљујући романским језицима. Појављује се веома често, али је данас слабо плодан. Сличне творбене формације са суфиксом *-ист(a)* налазе се у већини европских језика (Бабић, 1991: 324). Распрострањеност речи интернационалног карактера имала је утицај и на творбу новијих српских речи. Овај суфикс учествује у творби именица од именичких основа, ређе од придевских основа. Означава особу која остаје у активном односу, што и појам означен у основи, на пример, *алпиниста* m ‘онај који се бави алпинизмом, планинар’.

Суфикс -из(a)м. Формант *-из(a)м* учествује у творби лексема насталих од страних именичких и придевских основа. Тако начињене формације најчешће означавају назив или одређују својство:

<i>алпинизам</i> m	< <i>Alpe</i> pl. tant. ‘пењање на тешко приступачне стене и високе, непроходне планине’.

Именице женског рода

Именицама позајмљеницама женског рода припадају оне именице које су настале на принципу секундарне адаптације. Најбројнију групу у српском спортском вокабулару чине именице за извршиоца радње. Понекад се у овој групи могу наћи и називи спортске опреме, а најчешћи суфикси јесу: *-иц(а)*, *-иња* и *-ана*.

Суфикс -иц(а). Овај суфикс један је од најплоднијих домаћих суфикса у српском језику (Клајн, 2003: 113–124). У српском спортском вокабулару најчешће означава извршиоца радње. Понекад се у овој групи могу наћи и називи спортске опреме и реквизита, на пример:

- куглашица f* < од *куглаш m* ‘жена која се бави куглањем’;
штопераца f < од *штопер m* ‘часовник за мерење тачног времена, с механизмом за заустављање, употребљава се у спортским такмичењима’.

Суфикс -киња. Овај сложени суфикс је веома плодан у српском језику. Иван Клајн објашњава да је „у огромној већини случајева *-киња* моционски суфикс, што значи да долази на именице мушког рода, и то по правилу целе [...]. *-Киња*, додато на целе мушке именице, ретко налазимо у домаћим речима. [...] Знатно су бројније именице страног порекла, и то углавном са завршетком на *-т*” (Клајн, 2003: 113–124). Клајнове речи потврђује морфемска позајмљеница у речи *алпинисткиња f* < алпинист(а) ‘жена алпиниста, планинарка’.

Суфикс -ана. Суфикс *-ана*, иначе занимљива морфема за пољске студенте србистике, будући да он не постоји у пољском језику, настао је од персијско-турског „хане”. Све до данас остао је прилично продуктиван. У најопштијем смислу означава просторију, док у спортској терминологији има значење неког спортског објекта. Попут домаћих изведеница са тим суфиксом (*стрељана, соколана, теретана*), можемо да нађемо и морфемску позајмљеницу германског порекла *куглана f* < *кугла* ‘зграда или просторија за куглање’.

Именице средњег рода

Чине их пре свега лексеми са формантом *-ње*. Овај је суфикс врло плодан при творби вршиоца радње. Настао је од праславенског суфикса **-ъје*. Елемент *-н-* је апсорбован из партиципа (Tokarz, 1987: 15). Учествује у творби именица од других именица и глагола, на пример:

- куглање n* < од *куглати се* ‘спортска или друштвена игра у којој играчи са одређене удаљености куглом обарају, руше чуњеве’;
штоповање n < од *штоповати* ‘заустављање, смирење лопте у фудбалу’ и сл.

Глаголи

Овој групи припадају глаголи обликовани од немачких основа уз помоћ форманата *-ати*, *-овати* и, као посебног, *-ирати*. Вид таквог глагола је несвршени, на пример:

- кибицовати* vi < нем. *kibitzen* ‘заинтересовано посматрати, пратити играње карата, шаха и сл.’;
- куглати се* vi < од *кугла* ‘играти се куглања бацати кугле по посебним стазама на чуњевае које треба оборити’;
- тимплати* vi < нем. *rimpehn*, (сп. жарг.) 1. ‘(у фудбалу) бескорисно задржавати лопту; дриблати без потребе; играти у кратким пасовима’, 2. ‘(у тенису, стоном тенису) играти безвољно, без јачих удараца’;
- штоповати* vi < нем. 1. ‘зауставити, смирити лопту у фудбалу’, 2. ‘помоћу штоперице одмерити тачно трајање тачно трајање (нпр. у атлетици) и сл.’

Проблем суфикса -ирати. Посебну пажњу треба обратити на глаголе који у свом саставу поседују суфикс *-ира* + формант инфинитива *-ти*. Суфикс *-ира* + *-ти* је обликован по немачком инфинитивном моделу *-иерен*. Састоји се од дела *-ир-* и суфикса *-ати*. Део *-ир-* (графички *-иер-*) чини фонетску немачку варијанту францускога инфинитивног суфикса *-ier-* (Stachowski, 1961: 114–118). Конструкције овог типа доказују јак посредни утицај немачког језика на обликовање оних речи које у српски језик долазе из других језика. Суфикс *-ира* + *-ти* у творби глагола од страних основа у српском језику је плодан. Овој групи може припадати, на пример, свршени глагол *нокаутирати* (< енгл. *knock out* ‘задати нокаут противнику’) који, иако је пореклом из енглеског језика, показује јак утицај немачког језика на обликовање речи у српском језику.

У току даље адаптације могући су и други процеси, као што је, на пример, префиксација. Да би дошло до префиксације, страни немачки глагол мора да буде већ потпуно асимилован. Префиксација (перфективизација) утврђује такође вид глагола, као свршени, на пример.:

- улогорити се* vt < од *логорити се* (из нем. *das Lager*) ‘начинити логор, сместити се у логор’;
- уштопати* vt < *штопати* ви (из нем. *stopieren*) ‘зауставити, смирити лопту под ногом’.

Придеви

Да би дошло до процеса творења придева од страних основа, она би морала да буде већ потпуно прилагођена српском језичком систему. На овај начин настају придеви који се творе додавањем домаћих суфикса немачким творбеним основама. Најчешћи формант у српском језику је *-ски* или *-шки*, нпр.:

алпски, -а, -о adj < *Алпе* пл. тант.

куглашки, -а, -о adv < *кугла* ‘који се односи на куглање’ и сл.

ЗАКЉУЧАК

Српски језик је отворен према страним језичким елементима. При учењу српског језика као страног проблем позајмљеница игра потпуно маргиналну улогу, док саме позајмљенице чине, ипак, знатан део лексичког фонда српског језика и могу пружати помоћ странцима у усвајању овог језика. Док се у настави страних језика често обраћа пажњу на присутност и важност позајмљеница из енглеског језика, разматрање о позајмљеницама из немачког је углавном изостављено. Значајно је, међутим, у току наставе разматрати питање германских позајмљеница. Захваљујући позајмљеницама, српски језик ће се странцима који га уче чинити пријатнијим и мање егзотичним.²

² Уп. према улози романизама у учењу пољског језика као страног в. А. Јашињска, 2012, 171.

Литература

- Anić, V. (1983). О положају романизама у нашем књижевном језику. *Књижевни језик*, 12(1), 11–18.
- Babić, S. (1991). *Tvorba riječi u hrvatskom književnom jeziku: nacrt za gramatiku*. Друго издање. Zagreb: Globus.
- Вујањић, М., Гортан-Премк, Д., Дешић М., Драгићевић, Р., Николић, М., Ного, Ј., Павковић, В., Рамић, Н., Стијовић, Р., Тешић, М. и Фекете, Е. (2007). *Речник српскога језика*. Нови Сад: Матица српска.
- Клајн, И. (2003). *Творба речи у савременом српском језику. Део 2. Суфиксација и конверзија*. Београд – Нови Сад: Завод за уџбенике и наставна средства – Институт за српски језик САНУ – Матица српска.
- Клајн, И. и Шипка, М. (2008) *Велики речник страних речи и израза*. Треће допуњено и исправљено издање. Нови Сад: Прометеј.
- Kostić Tomović, J. (2017). Germanizmi u savremenom srpskom jeziku, u germanoslavišćkoj literaturi u romanu *Semper idem* Đorđa Lebovića. *Komunikacija i kultura online*, VIII(8), 48–87. Retrieved June 4, 2020 from the World Wide Web <https://www.komunikacijaikultura.org/index.php/kk/article/view/292/252>.
- Jasińska, A. (2012). Zapożyczenia z języków romańskich – gorsze zapożyczenia? Rola galicyzmów i italianizmów w nauczaniu języka polskiego jako obcego. *Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia de Cultura IV*, Folia 121, 171–179.
- Ożdżyński, J. (1970). *Polskie współczesne słownictwo sportowe*. Wrocław: Ossolineum.
- Rybicka-Nowacka, H. (1976). *Losy wyrazów obcych w języku polskim*. Warszawa: Państwowe Wydawnictwo Naukowe.
- Stachowski, S. (1961). *Przyrostki obcego pochodzenia w języku serbochorwackim*. Kraków: Nakładem Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Tokarz, E. (1987). *Nomina actionis we współczesnym języku słoweńskim*. Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
- Filipović, R. (1986). *Teorija jezika u kontaktu. Uvod u lingvistiku jezičnih dodira*. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti – Školska knjiga.

Robert Bonkowski

University of Silesia in Katowice, Poland

**THE PROBLEM OF LEARNING BORROWINGS IN SERBIAN
AS A FOREIGN LANGUAGE ON THE EXAMPLE OF GERMANISMS
(IN RELATION TO SPORTS VOCABULARY)**

Summary

The paper sheds light on the problem of borrowings, which is extremely important when learning Serbian as a foreign language. The Serbian language is very open to elements from other languages. On the example of Germanisms (in the field of sports vocabulary), as foreign elements, it is possible to expand the vocabulary of students of the Serbian language as a foreign language. Borrowings, as part of the lexical subsystem, provide an opportunity to become important material that will meet students' expectations in terms of greater autonomy in language learning, didactic cooperation instead of learning itself, as well as the inclusion of various work techniques that would make language learning more attractive.

Keywords: *Serbian as a foreign language, borrowings, Germanisms, terminological vocabulary, glottodidactics.*